

THE FAITH HOMES OF KENYA

Kenya i nordväst den 5 juli, 2011.

G o d e V ä n !

Varm och välbehaglig fortsättning på sommaren med en vilsam och vederkvickande uppladdning inför kommande okända dagar. Framtiden kommer ju som bekant en dag i sänder, och väl är det. Ryggstyrkan räcker bara till för denna enda dagstygnd. Helt i överenskommelse med Gudsordet som uppmanar Dig och mig, "Gör er inte bekymmer för morgondagen, ty morgondagen ska själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga." Matt.6:34.

Kanske borde jag be om ursäkt för olovligt inträngande och störande inträde i Din rekreerande sommarfrid och ostörda semestertid. Men likväl sänder jag denna vänskapshälsning till Dig med en helhjärtad förhoppning att allt står väl till och att några obehagliga repressalier inte väntar mig för denna något abrupta dörrknackning.

Faith Homes - ett vardagsnamn i hov och hydda.

Frågar man i Makutano eller dess omgivningar efter Faith Homes pekar alla med förtjusning ut våra två välkända missionstomter. Kommer man ut i distriktets avlägsna hörn med samma förfrågan lyser ansiktena upp och man visar tjänstvilligt vägen till närmaste kyrka, skola eller matutspisningsplats.

Då f.d. chefredaktör Monica Boethius besökte Kenya och Faith Homes fastnade hon i den kenyanska immigrationskontrollen på flygplatsen utanför Nairobi. Hon utsattes för en mångfald av frågor och kände sig något besvärad. Men så råkade hon nämna, vilket hon berättade i söndagsgudstjänsten i vår kyrka i Nairobi, att hennes besök gällde Faith Homes och helt plötsligt förändrades den penibla situationen. Säkerhetsmännen slog ut med armarna och hälsade henne artigt: "Karibu sana Kenya na katika Faith Homes. Tukufanyie nini au tukusaidiaje?! (Varmt välkommen till Kenya och Faith Homes. Vad kan vi stå till tjänst med?!) Detta kanske låter en aning högtflygande, men visar att missionen är känd och uppskattad från slott till hydda, med ett anmärkningsvärt gott och solitt namn och renommé.

Presidentens hustru Lucy Kibaki överlämnar som hedersgäst en gåva till Frida Nilsson vid en tidigare högtidlighet i Faith Homes.

THE FAITH HOMES OF KENYA

Till Kenya - utan återvändo!

Tillfälligheter - jag kallar det hellre Guds ledning - fäste min uppmärksamhet på Kenya. I januari, 1971, reste jag till Nairobi i sällskap med några goda vänner, bl.a. min mångårige och nära vän Bengt-Olof Olsson, f.d. Konferensgårds- och Gästhemsägare, numera byggmästare och fritidsfilmare.

Jag gick omkring i denna snabbväxande huvudstad, som gav mig många intryck. Det krävde ingen möda att upptäcka slummen, som vid denna tid växte i omfattning och snabbhet så att man kunde följa de nya ringarna av säck-, bräd- och plåtskjul dag för dag. Tillväxten berodde på inflyttning och hög nativitet. Vad jag främst lade märke till var de omkringirrande och viljelösa flockarna av hem- och tillsynslösa barn som tiggde, stal, rotade i soptunnor och avskrädeshögar eller bara låg på marken längs de trånga, smutsiga och gyttjiga prängen och gränderna.

Det var en tragisk anblick, fattigdomen är inte vacker. Det var en egentligen hopplös åsyn. Vad kunde jag uträtta här? Ensam och strängt taget utan pengar, varken garantier eller löften. Men det var också en lockande och utmanande uppgift som väckte den starkaste genklang inom mig. Tanken slog rot. Bilden klarade och jag kände mig övertygad.

Jag återvände till Sverige. Minnena från slummen i Nairobi's utkanter och fattigkvarteren släppte mig inte. Trots avståndet till Kenya var jag nu fullständigt beslutsam. Jag hade bildligt talat bränt alla broar och nu fanns ingen reträtt.

Dopförrättning i den första och värsta slumbyn Mji wa Huruma-floden där den kriminella slumbe-folkningen tillverkade olagliga och mycket starka alkoholbrygder, bl.a. den fruktade drycken "kill me quick" dvs "döda mig snabbt." Just här blev det stor andlig väckelse med tre dopförrättningar i snabb följd. Det skedde en markant och uppseendeväckande förvandling i hela byområdet. Där det tidigare förekom våld, dråp och mord, knivskärning och slagsmål med polispådrag flera gånger i veckan blev nu en fridens och lugnets omgivning. Till och med kriminal- och säkerhetspolisen, väl beväpnade, kom ut till detta ökända våldsområde och undrade vad som höll på att hända. Med stor uppskattning fick de synliga bevis på vad Evangeliets kraft kan uträtta.

Jag brukade upprepa några ord som blivit en vägledande princip och levnadsregel i mina beslutfattningar: "Tvekar du så avstå. När du väl har fattat ditt beslut finns det ingen återvändo." Ett salomoniskt visligt råd som hjälpt mig otaliga gånger och helt i linje med Bibelordet i Luk, 9:62, "Ingen som ser sig tillbaka, sedan han har satt sin hand till plogen, är skickad för Guds rike."

Beslutet utan återvändo hade fattats och den 10 augusti, 1971, trampade jag kenyansk mark för andra gången i mitt liv. Ett helt främmande land, utan uppehållstillstånd och inget arbetstillstånd. Nu om någonsin behövde jag Guds nåd och närhet!

Min hustru Debora, i en yngre upplaga, på hembesök hos en fattig änka o flerbarnsmor.

THE FAITH HOMES OF KENYA

Tillbakablick med tacksamhet.

I dag, fyra årtionden senare med blicken i tidsbackspegeln och facit i hand, kan jag med oändlig tacksamhet konstatera att den 40 år långa resan i missionens och nästan-kärlekens tjänst, med personligt Årsjubileum 10 augusti i år, har varit ett vansinnigt spännande äventyr med otaliga fascinerande och helt fantastiska upplevelser. En resa och seglats över tidens hav som gått så försvinnande fort, som bjudit på strängt taget allt; alltid utmanande, aldrig enformig. En färd på tidvis totalt okända och vredgade vatten, förbi grund och gatt (trånga sjöled), genom strömmar och stormar, i mörker och minfält, i stiltje och solsken. Men Överlot-sen har ständigt stått vid rodret och skickligt styrt vår farkost genom allt och allt har Han väl beställt.

Här ringer oförtänt ett passande och väl-placerat Bibelord i mitt inre: "Herrens ängel slår sitt läger omkring dem som frukta Honom och befriar dem. Smaka och se att Herren är god; säll är den man som tar sin tillflykt till Honom." Psalt.34:8-9.

Det är sångmästaren och musikediktören Kung David som här vittnar om Herrens godhet och räddande hjälp. Den passar utomordentligt väl också på mig!

Officiell invigning av ett av Faith Homes barnhem av landets nationelle Chefsinspekör Sammy ole Kwallah, intill mig.

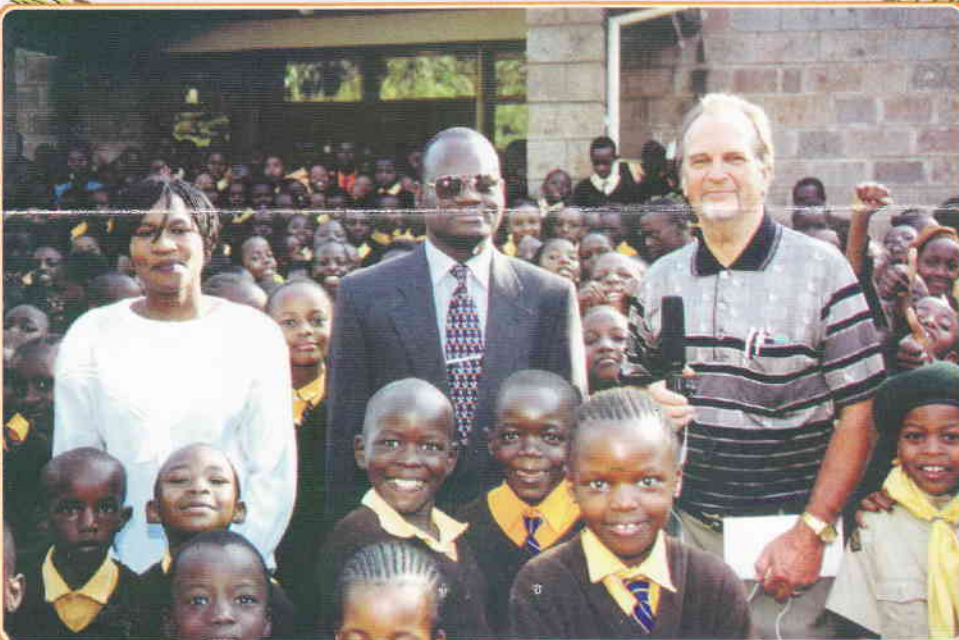
En minnesvärd hedersinbjudan till Sveriges Ambassadör Cecilia Nettelbrandt's residens i Nairobi i ett tidigare skede med Prins Bertil och Prinsessan Idlian, som skänkte terrängbil och startade landsvid insamling till Faith Homes.

THE FAITH HOMES OF KENYA

Framtiden tillhör barnen.

Skolor och undervisning, utbildning och yrkesinriktning, barnhem med tillsyn och vård för hem- och föräldralösa barn, hjälp åt fadderbarn, matutpisningar, kläddutdelningar, sjukvård m.m. är inte bara en ytterst värdefull människotjänst men också en högst välbehaglig Gudstjänst.

Tillsammans med två grundskolelärare i Nairobi mitt ibland en stor skolbarnsflock.

Slutligen vill jag ge ett varmt handslag och ett erkännande ord till våra osvikligt trogna och oersättligt värdefulla gåvogivare, förebedjare och medhjälpare. Utan deras frikostiga insatser skulle vi ha stått oss släkt.

Nu är vi alla, både ni där hemma och vi här ute, inbegripna och delaktiga i ett växande och ständigt utvecklingsinriktat missions- och hjälparbete. Vår verksamhet har haft "framgång utan like" skrev den numera framlidne domprost emeritus Gunnar Helander i sin ledarartikel i Vestmanlands Läns Tidning den 12 november, 2003. Som Sydafrika missionär i 17 år, författare till ett 10-tal böcker och med ca 25 besök till Faith Homes mission i Kenya kunde han med kunskap, erfarenhet och stor auktoritet uttala sig i missionsssammanhang. Han skrev om vår mission: "Bland alla de missioner jag sett i Afrika är det ingen som överträffar denna verksamhet i resultat. Den är absolut meningsfull och drivs med glädje och tro. Pengarna sköts sparsamt och effektivt. Tusentals och åter tusentals fattiga och svältande barn i slummen har tagits om hand och fått försörjning, utbildning och ordentligt arbete och en ljusare framtid. Verksamheten har fått framgång utan like." Så långt min vän Gunnar Helander.

Min glädje över detta starka uttalande gäller våra vänners regelbundna medverkan, aktiva deltagande och generösa insatser. Det är deras förtjänst. De har bidragit och inspirerat till framgången. Dock, det är Missionens Herre som krönt vårt arbete med framgångsrika och goda resultat. Varmt och varaktigt TACK till var och en som stått oss bi och vid vår sida. Närheten och gemenskapen ger oss inre styrka och stabil tilltro för framtiden.

Kontakt i Sverige:

Rolf Röst 0515 - 50502.

Lena Öström 0454 - 65059.

E-post: fridnils4686@yahoo.com

Hemsida: www.faithhomesofkenya.org.

Hjärtlig hälsning

Frida Nilsson